U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, soudce Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudce JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. Z. N.,** proti žalovanému: **Městský soud v Praze,** se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 8. 2017, č. j. 46 A 88/2017 - 18,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 1. 9. 2017 doručena blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 3. 8. 2017, č. j. 46 A 88/2017 - 18, kterým krajský soud odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

[2] Součástí kasační stížnosti byla i žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti z důvodu nedostatku finančních prostředků. Stěžovatel uvedl, že v současné době *„mimo nezákonně snížené částky starobního důchodu“* nemá žádný jiný příjem ani majetek, a dodal, že dne 18. 7. 2006 byl na jeho majetek prohlášen konkurz (řízení není dosud skončeno), což samo o sobě objektivně znamená, že je nemajetný.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 9. 2017, č. j. 5 As 249/2017 - 13, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků pro zjevnou neúspěšnost návrhu a vyzval jej, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

[4] Nejvyšší správní soud zjevnou neúspěšnost shledal v tom, že se stěžovatel domáhá zápisu do obchodního rejstříku vedeného žalovaným, přičemž rozhodování ve věcech zápisů do obchodního rejstříku a provádění těchto zápisů představuje soukromoprávní věc, která patří do pravomoci rejstříkových soudů, a soudy ve správním soudnictví nemají

pravomoc tuto věc projednat a o podané žalobě rozhodnout (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2010, č. j. 2 Ans 4/2010 - 112).

[5] Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[6] Protože stěžovatel nebyl zastižen, byla zásilka s výše uvedeným usnesením uložena dne 15. 9. 2017 na poště a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Jelikož tak stěžovatel neučinil, dne 26. 9. 2017 byla zásilka vložena do jeho poštovní schránky. Dne 25. 9. 2017 uplynula lhůta 10 dnů ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, stanovená v ustanovení § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení bylo stěžovateli fikcí doručeno. Lhůta k zaplacení soudního poplatku počala běžet v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 s. ř. s. počátkem dne následujícího, tj. dne 26. 9. 2017. Poslední den lhůty tak připadl na pondělí dne 2. 10. 2017, jehož uplynutím také lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula. Opakovaný návrh na osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení advokáta doručený dne 1. 10. 2017 nemůže běh lhůty k zaplacení soudního poplatku ovlivnit. Stěžovateli bylo podrobně v usnesení ze dne 11. 9. 2017 vysvětleno, proč nemůže být jeho návrh zjevně úspěšný, neboť soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc ve věcech zápisu do obchodního rejstříku rozhodovat. Skutečnosti, které stěžovatel v žádosti ze dne 1. 10. 2017 opakovaně stran požadavku na osvobození od poplatku a ustanovení advokáta uvádí, proto na věci nemohou nic změnit. Stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] Podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 9. října 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu